

MISIJOS

LAIKAS

16:38

- BŪRY,
DĚMESIO!

Majoras senelis nusišluostė prakaitą ir purvą nuo plikos raukšlėtos galvos.

– Išgyvenome pragarišką dieną kovos lauke, – pasakė jis. – Kovėmės daugybėje sunkių mūšių.

Bet liko dar viena misija, kurią turime atlikti. Galbūt

pavojingiausia

iš

visų.

Kariai, ar jūs pasiruošę?

Kariai pakėlė akis į vadą,
jų išvargę veidai buvo nusėti
kautynių žymėmis.

Cukraus vata aplipo jų lūpas.

Ledai išterlijo skruostus.

O pomidorų padažo likučiai
ant smakrų atrodė tarsi
raudonos barzdikės.

Abė linktelėjo.

„Taip, tėvuk, aš pasiruošusi“, –
norėjo pasakyti ji, bet pasigirdo

**TAIP
TĖVUKAŠ
PAŠI
RUOŠUŠ,**

nes į burną ji buvo
susikimšusi 17
gruzdintų bulvyčių,
tai yra 16 per daug.

Flinas pritarė:

– Taip, tėvuk, ir aš pasiruošęs.

Tačiau pasigirdo

G H H H H H H
H H H H H
H H H,

nes Flinas dar
visai mažas
ir nemoka kalbėti.

Majoras senelis
giliai atsikvėpė
ir su pasididžiavimu
nužvelgė savo karius.

Aštuonmetę

vaikaitę Abę

ir **dvimetį**

← vaikaitį Fliną.

Visi trys jie buvo...

SENELIO BŪRYS

Senelis surengė vaikaičiams ypatingą
iškylą ir atsivežė juos į Karališką
atrakcionų parką, bet iškyla truko
labai
labai ilgai.

Buvo siaubinga diena.

Sukrėtimų
ir mūšių,
sužeidimų ir kovų,
sprogimų
ir atakų,
susidūrimų
ir pergalių

kupina
diena.

Tą rytą, lygiai **11:07**, įstrigę Pramogų alėjoje už šeimos plačiomis sėdimosiomis, jie šauniai pasirodė Mūšyje su sėdynėmis.

Tada senelio būriui kelią pastojo
motulė plačia sėdyne, tėvelis
plačia sėdyne ir trys jų vaikučiai
dar platesnėmis sėdynėmis.

